

SZILÁGY-SOMLYÓ.

T Á R S A D A L M I H E T I L A P

és

A SZILÁGY-SOMLYÓ-VIDÉKI GAZDASÁGI-EGYLET KÖZLÖNYE.

Megjelenik minden csütörtökön.

ELOFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre 4 frt.
Fél évre 2 frt.
Negyed évre 1 frt.

Kéziratok vissza nem küldetnek.

Hirdetéseket felvesz helyben a kiadóhivatal.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Sz-Somlyón, az ev. ref. papi háznál, hova a lap anyagi és szellemi részét illető küldemények is címzendők.

Hirdetések jutányos árban. Bélyegdíj 30 kr.

Feltámadott!

... Hiányzott valami a földön, míg Ő el nem jött. Mikor megérkezett s tanította az Igazságot: „betölt minden szentek reménysége!” Voltak előtte is nagy szellemek, kik magasztos tanokat hirdettek; de Ő hirdette a legmagasztosabbat.

Hogy várták a népek! Várták a zsidók, várták a pogányok. Születése előtt négyezer esztendővel már szóltak eljövételéről a jövődölések. Elmondották életét, küzdelmeit, halálát megdicsőülését. Tacitusnak már sejtelve van róla s Virgilius, ki alig egy évvel halt meg az Ő születése előtt, érezi, hogy meg kell érkezni a Világmegváltónak.

Augusztus volt a világ leghatalmasabb császára. A kor fényes, művelt és — mint a történelem leírja — felvilágosodott. De mindebből hiányzott valami. Mindene volt, csak — lelke nem.

E lelket Ő hozta, az — Isten-ember.

*

Forgatom a szent könyvet, melyben születése, gyermekora, élete, cselekedetei, halála le vannak írva. És kérdezem: hol volnánk ma is még: ha Ő nincs.

Uj korszakot nyitott meg. Előtte nem volt igazi szabadság, nem volt igazi műveltség, nem volt igazi civilizáció. Tanai felforgatták az ó-világot, hiába akarta az erő, a fegyveres hatalom továbbra is fenntartani. Más lett a szokás, megszelídült a vad erkölcs, új elvek szerint kellett a népeket kormányozni. Az ó-emberből, új ember lett, mely tudatára jutott, hogy jogai vannak és nem csupán kötelességei.

Az a forradalom a mit Ő indított meg: tartani fog végnélkül, örökké, míg csak embe-

rek élnek a földön. Igen, tartani fog! Mert én véges elmémmel fel nem foghatom, hogy az ember csak ez egyetlen parancsának eleget tessen valaha: Szeresd felebarátodat, mint te magadat. Ez nem emberi, ez isteni mondás!

*

Szeresd felebarátodat, mint te magadat... Ha ezt megtudná tenni az ember: közöttünk likoznék a szeretet, megszűnnék a félreértés, a gyűlölség, a nyomor s mind az, a mi ezekből következik.

Lehetetlen! Emberi bölcsesség azt állítja, hogy a fény mellett szükség van árnyra; hogy ellentétek kellenek, mert ezek nélkül nincs összhang.

Kell lenni szeretetnek, gyűlölségnek, önmegadásnak, nagyraugvásnak, szelidségnek, vad-ságnak, szóval: egymást kizáró ellentéteknek.

Ő azt mondja: nem kell! Hát iparkodjunk követni Őt, a mennyire emberi erőnkől telik. Isteni szikra lakozik bennünk is.

*

Tanait vérrel pecsételte le a Golgotán. De a kereszt, melyen a világmegváltásért oly isteni rezignációval lehelté ki lelkét: harmadnap multával győzelmi jellel változik át. A sirjára hengerített kő megmozdul, a sir szája megnyílik s midőn keresik, hol az Úr teste, sir-örző, megrémült katonák mondják: nincsen itten, feltámadott!...

Ige volt, Eszme volt: nem lehetett eltemetni. Örök igazságokat hirdetett, olyan egyszerűen, a melynél egyszerűbben sem előtte nem hirdették, sem utána nem hirdethetik soha.

Tanítványai — tizenkét egyszerű, megvetett ember — elindultak az Ő igéivel ajkaikon szerteszét a világon és ledöntötték a bálványokat, elűzték a hamis isteneket. A pogány tu-

dósok hiába irtak, mennydörögtek ellenük; a rágalom hiába kente rájuk a gyalázat minden mocskát; hatalmas fejedelmek hiába adták őket a pallos alá: tanítványaik egyre szaporodtak.

A vérpadon, a cirkusz porondján elvérzetek, a szurok lángjai közt elhamvadtak után jöttek ezren, milliók, kik befogadták az igazságot. És 300 év múlva a golgotai tragédia után sz óriási római birodalom nagy részben meg volt hódítva.

Főlemelő tudat, hogy az Igazságot nem lehet eltíporítani, az Eszmét nem lehet megölni. Az Eszme halhatatlan, az Igazság erős!

Konduljanak meg az elnémult harangok, zendüljenek föl a zsolozsmák! Hirdessék: hogy Ő az ember Eszményképe, ki isteni tanaival átalakította a már rothadó, pogány társadalmat s lelket hozott e világra.

—ez—ly.

Vidéki levél.

— Gyermekelőadás Krasznán. *) —

Kraszna, 1889. ápril 15.

Tekintetes Szerkesztőség!

Szini kritikusnak manapság — midőn annyi az érdek — lenni vajmi nehéz; igazgatónak felcsapni pedig több az öngyilkosságnál. Hála a bölcs égnek, az első nem vagyok, az utóbbihoz pedig nincs meg a kellő műveltségem: a pénz.

Mégis színészekről, de minő színészekről írok!

A „Szilágy-Somlyó” egy közelebbi számában közölve volt a program egész terjedelmében, hogy a krasznai állami iskola növendékei ápril 14 én színművet, stb. fognak előadni. Várakozással néztünk e

*) Mult számunkból térszűke miatt kimaradt. Szerk.

TÁRCZA.

A javithatatlan.

Egy leány.

Zuzsi, így hívják, egyéb neve nincs. Csak még az, a mit a börtönőröktől kapott, a kik mikor belódították a vasajtón, lent a félhomályban, mérges hangon rákiáltottak:

— Javithatatlan!

Ötesztendő korában koldusvezető volt. Az éneklő vak Mihályt koldusbotja végénél fogva vonszolta maga után a piacon, küszöbről-küszöbre s megtanulta a vak koldustól kívülről, mikor milyen névnap van. Ezt megtanulta, de imádkozni nem akart. A koldus elkapta a vállát sokszor és megverte: mért nem imádkozik a küszöbön ő is.

Mérgesen, durcásan sivalkodott Zsuzsi:

— Annak nem veszem hasznát!

Aztán megszökött. A vak Mihály felbotorkált a városházára nagy panaszával. Oda, veszve egy napi keresmény. Az sok, három, négy forint. Éppen hetipiac volt és a Pálok napja. A Pálok jól fizetnek a köszöntésért. Nincs, a ki a vakot vezesse imádkozni, köszönteni.

Zsuzsit elfogták egy lebujsban. Csipett, harapott, sivalkodott. Nagy nehezen ölbe bevitték a biztoshoz, mikor meglátta a vak koldust, kiszaladt, de visszavitték s ekkor dacosan megállt s rákiáltott a koldusra:

— Utálatos!

Semmi sem használt, a leány sivalkodott:

— Nem megyek vissza, nem koldulok ezzel a vakkal.

A koldus kétségbeesve siránkozott a biztoshoz:

— Tessék visszaverni hozzám, jussom van hozzá.

— Miféle jussa? kérdé a biztos.

A vak Mihály összekulcsolta nagy csontos kezeit, fehér vak szemét ijesztően forgatta s szomorúan hörögte:

— Az anyjától vettem, öt forintért.

A kis rongyos leány most éles sirásra fakadt, kipirult arcán szétdörzsölte a nagy könnyecskéket és mérgesen rárikkantott a vak Mihályra:

— Csak ne is imádkozzon kend, hiába, engem nem fog kend a koldus botja végére, mint a barbot...

Megszabadult, az utcára került. Azt mondta, elmegy keresni az anyját. Kereste a lebujsokban. Emlékezett, hogy ott sokszor jártak együtt. Anyja felültette az asztal tetejére. Ott játszott míg anyja sok pálinkát ivott. Nem találta. Egy lebujsban azt mondták neki, hogy anyja kórházban van. Ott meg azt mondták neki, hogy már kint van — a temetőben. Meggyulladt benne a pálinka.

Zsuzsi nem kereste tovább anyját, elment fát hordani. Oda állt a csavargók közé, a kik két-három krajcárért viszik a hátukon a tüzi vágott fát haza szegény családokhoz. A „kis fás Zsuzsi” vitte a nehéz terhet vékony gyenge vállán napjában többször. Egyszer egy ur pénzt is bizott rá. Zsuzsi ellopta és elbujt. Elfogták, belódították a vasasajtón. Ez volt az első fogság.

Kiszabadult, egy asszony megsánta, tél volt s felölelte az utcáról. Felfogatta lányának, meleg ruhába öltöztette. A nevelő-anyja egyszer valamiért megpirongatta, Zsuzsi ráütött a jótévő kezére s más-

nap ellopta a gyűrűt és megszökött. Elfogták, belódították a vasasajtón. Ez volt a második fogság.

Kiszabadult. Megint elment a fás-piacra, de a tolvajt elűzték onnan. A piacon felmászott egy kosíra és elloptott egy garabolyt, melyben enni való volt. Szaladt végig a téren. Elfogták, belódították a vasasajtón. Ez volt a harmadik fogság.

Vig volt, a fogság nem bántotta, eleven, piros husa volt, fejlődött, a téli szél nem ártott neki, s a fogságból nevetve szaladt ki újra az utcára.

Egyszer egy gyerek-tolvajbandát fogtak el. A vasutról hónapokán át lopták a szenet. Nagyobb kamaszok is voltak közülük. A legkisebb fiú sirt, hogy ő ártatlan s rávallott a többire, bevallott mindent.

— Még egy hiányzik közülünk, — siránkozott a kis bandista.

— Kicsoda?

Pityogva hebegte a gyerek:

— Zsuzsi!

— Az a javithatatlan! kiáltott fel a biztos megbotránkozva.

Egy kamasz, vaskos, gömbölyű képű suhanc lépett ki a bandából.

— Nem igaz — kiáltott — semmi köze közénk Zsuzsinak.

Hát meglehetett érteni a banda lovagját, a ki Zsuzsit téltette. De hiába, kisült: Zsuzsi főzött nekik, ő volt a gazdasszonyuk.

Elfogták, az a kamasz, vaskos, gömbölyű képű suhanc védelmezte, Zsuzsi ránézett és akaratosan fölvetette a fejét:

— Nem igaz, köztük voltam én is.

Belódították a vasajtón s minden reggel ki-dugta a rácson a fejét, órák hosszáig lesve, mikor a gyerekbandát s köztük azt a vaskos, husos képű

nagy nap elé, midőn a kis nebulók egy élvezetes estét voltak hivatva nekünk szerezni.

Várakozásunk bőven jutalmaztatott.

A szereplő gyermekek szülőinek arcáról a remény és aggodás volt leolvasható, de a rendezőkéről a biztos siker.

A függöny felgördült. Előttünk állt a színpadon egy festői gyermekcsoport. Felcsendült gyönyörű harmoniában a dal. Lágyan, édesen, szívbe mászón.

A közönség meg volt hódítva.

Ezt követte „Luca napján”, egy felvonásos vigjáték. Szabatosan, szépen adták elő. A szereplő gyerekek közt nem volt különbség. Mindenik egyaránt megállta helyét. Röpült is a cukor, csokor és koszu. Persze legtöbb méltánylásban részesült a cukros doboz.

Felvonás közben Lengyel Hermin szavalta „Az obsitost” Garaytól. E hosszú verset meglepően szavalta. Sok színésziskolát végzett jövődó drámai nagyság megirigylhetette volna első debütírozása alkalmával.

Utánna „A kérkedők” egy felvonásos vigjáték volt előadva. A kis szereplők annyiban különböztek elődeiktől, hogy tul akarták őket szárnyalni a játékok szépségében.

A következő felvonás közben újra felcsendült a karének. Elhangzása után a taps és éljen valóságos viharra nőtte ki magát.

Az utolsó darab volt „A pohár.” Nincs mit írjak róla. Elég legyen annyi, hogy egyöntetűbb játékot kívánni sem lehetett volna. Úgy, hogy elfeledtük, hogy gyermekeket, kis gyermekeket nézünk, élveztünk a szó szoros értelmében.

Befejezésül a gyermekkar még két dalt énekelt az összhang lehető tökélyével.

A közönség a rendezőket óhajtotta látni, hogy nemes fáradoalmukért a helyszínén róhassa le köszönetét; de azok a megújuló kihívás dacára is inkább akartak maradni.

Ugy hiszem, hogy a közöhsajnak teszek elégét, midőn e sorok után Viski Anna k. a. és Zoványi Lajos urnak köszönetet mondok, hogy fáradságot nem ismerő kitartással taníták be növendékeiket. Hiszem, hogy az elért fényes siker ujabbra ösztönzi őket. Adja Isten!

Ide íktatom a kis gyermek szereplők neveit: Boros Ida, Bakcsi Erzs, Laitner Irma, Lengyel Hermin, Rosenberg Fáni, Miron Ilon és Berta, Lázár Ida, Vizi Julea és Öhlbaum Rebeka.

Az előadást egy „kis” tánc követte.

Busmagyar.

A sz.-somlyói arany-lelet.

Szilágy-Somlyó város hazánk történelmében változatos és gazdag természeti viszonyainál fogva, igen jelentékeny szerepet játszott nemcsak a Báthoryak fényes korszakában, — hanem már a rómaiakat megelőző időkben is, mint azt az e területen már máskor is talált igen érdekes régészeti és nagybecsű arany emlékeken kívül a f. hó 20-án lelt magurái kincs is bizonyítja, melynek körülményeiről ujdonsági rovatunkban emlékezünk meg.

kamaszt a másik kóterből arra elhajtják, ki, a városháza elé havat söpörni.

Ezután akármicsoda dolga volt Zsuzsinak a bíró előtt, ott volt a háttérben az a husos képű kamasz. Egymásért egymásnak loptak.

Abban a sötét írásu könyvben, a mibe a tolvajtörténetek vannak megörökítve, minden tíz-husadik lapon ott van Zsuzsi. Ilyen történetek követik egymást: kendőt szakított le fényes nappal a boltajtóról, Dávid Jánosnét a piacon kizsebelte (20 frtját vitte el), egy beteg asszony mellé fogadták ápolónak, kilopta a feje alól néhány forintját, koldulva besompolygott egy házba és ezüstöket lopott, a kórházba került betegen s itt meglopta az ápoló asszonyt, aztán megszökött, egy lebuiban összezuzta az ablakokat, a székeket, a pálinkás zsidóasszonynak kitépett egy maroknyi haját, stb.

A kislány-rongyok lefoszlottak róla. Nagy, erős, vállas leány lett, piros arccal, gömbölyű karokkal, merész nézésű nagy, szürke szemekkel, melyek tele vannak tüzzel.

Egyszer napokig nem látták. Újabb ezüst lopásért kereste a rendőrség. Egy este megtalálták egy kamrában. Ez volt a lakása. A tűzhely mellett ült és altatót énekelt:

— Csicsis, csicsis, kis pók, csicsis.

S egy beteges színű vézna kis leány fölé hajolt, a kit szoknyával és kendőkkel takargatott be.

— Mit csinálsz, te ördöglánya, te? kiált rá a rendőr.

— Hát látják, altatom ezt a kis békát-él szolt Zsuzsi nevetve.

— Hol vetted?

Zsuzsi felkapta a kis leányt az ölébe:

— Az utcán volt az istenadta.

Ez az aranylelet Pulszky Ferencz meghatározása szerint elsőrangú, népvándorlási műkincs, egy gazdag fejedelmének ruhadíszé, Attila idejéből, tehát a IV. vagy V-ik századból.

Érdekes azért mert ilyet még nem találtak. Nem sirlelet, hanem rejtett kincs. Miért ásták el, nem tudjuk. Lehet, hogy ellenség elől. A munka a kapcsokon göth, illetőleg germán stílusú rekesz-ötvöség, mert rekeszekbe vannak foglalva az almandin, — nemes gránát kövek.

Az egész lelet két csoportra osztható. Az elsőhöz tartoznak a tiszta arany műkincsek. És pedig:

1) Két nagyobb arany csésze, melyet Herodot görög történész szerint a régi-scythák az övön viseltek; 2) egy kisebb, de díszesebb aranycsésze; 3) egy nagy ruhakapocs, mely 165 m. m. hosszú, 115 m. m. széles, közepén tojásdad nemes sardonix-szal, felül két nagy kristálylyal, alul két dalmatinnal, egy négyszögű zöld kővel és egy kristály üveg fél-gömbbel díszítve. Súly 475 gr.

4) Egy pár csésze forma ruhakapocs, igen díszesen trébelt oroszánokkal és almandinokkal díszítve.

5) Egy pár ruhakapocs — hátán almandin nyakláncal ellátott oroszánlával, lábán egy csőrös csudaállattal díszítve.

6) Egy merovingi fibula (ruhakapocs) nemes gránáttal berakva, a félkörön két szépen cizellizott — vésett sas- és egy vadkanfejjel.

7) Egy kárperec, három gömb által, három részre osztva. És 8) egy trébelt kutyafej.

A második csoporthoz azok az arany tárgyak tartoznak, melyek ezüsttel vannak bélelve. És pedig: hét pár merovingi fibula (ruhakapocs) gránátokkal és zöld kővel díszítve, rekeszötvös munkával szegélyezve.

Továbbá három bizonytalan alkalmazású tárgy és végül egy elvált gomb valamelyik fibuláról.

A lelet főmértékét a budapesti m. kir. főm. jelző hivatal állapítja meg; régiségi értéke — Pulszky szerint — „gusztus dolga.” Másféleképpen fizet a londoni British museum, másképp a párisi Louvre és ismét másképp a bécsi császári s a mi magyar nemzeti muzeumunk is. A mennyire azonban általánosságban megállapítható, Pulszky 10 ezer forintba becsüli a műkincset.

Ennyit előleges értesítésül a t. olvasóknak. A lelet szakzerű megvizsgálása, részletes leírása, lerajzolása és egy arany mint régiségi értékének megállapítása az illetékes szakforumhoz tartozik, mely az eredményt az „Archaeologiai Értesítő”-ben, bizonyára közölni fogja.

Sz.

Képviselő választás.

— Szilágy-Somlyó, 1889. április 25. —

A csütörtöki megejtett képviselő választás eredménye már országszerte ismeretes.

A sz.-somlyói kerület országgyűlési képviselőjévé egyhangulag Vályi Árpád majtisi nagybirtokos és kitűnő függetlenségi pártférfi választott.

A mandátumot Nagy László esperes és választási elnök csütörtökön d. e. 10 órakor szép beszéd kíséretében nyújtotta át a városház udvarán, mely zsufolásig telve volt a jelölt választóival. Vályi Árpád meghatva fogadta azt el s egy nagyszabású lelkes beszédben köszönté meg választóinak eme, manapság szokatlan kitüntetés, mely neki úgymond — háromszoros veszteségeért bő kár-

Behajtották, de a kis leányt a karján vitte. Bent a rendőrségnél már keresték az eltévedt leánykát a szülei. Zsuzsi nehéz szívvel adta vissza.

Aztán belóditották a vasajton az ezüst lopásért.

Két hónap múlva nagy betörésben vett részt Zsuzsi. Felöltöztették zsákvászon ruhába és elszállították Mária-Nostrára. Négy esztendeig tanították ott imádkozni.

Egyszer csak megint itt volt az utcán. Kiszívta már a börtön az arca pirosságát, sárga lett, de azért nevetett, a mikor beállított a biztoshoz a fegyház elbocsátó levelével:

— Nem haltam meg! szolt élénken, bátorsággal, nyitott szemmel, mint a hogy a becsületes emberek néznek.

— Kár, — jegyzé meg a biztos.

— Én is tudom — felelt Zsuzsi, megrázva a vállát, — de nem kell az ilyen rossz a földnek sem.

S nemsokára újra lopott, belóditották a vasas ajton s utána kiáltott az ör:

— Javíthatatlan!

S azután, hogy újra szabad lett Zsuzsi, csoda történt. Öt-hat hónap óta nem hallottak felőle semmit. Az utcán látták néha-néha tova sietni. De egyszerre ott se látták többé. Azt hitték már, hogy elköltözött, vagy meghalt.

A rendőrségi folyosón a napokban feltűnt egy magas, halvány arcú, egyszerű, tiszta ruhába öltözött leány. A cseléd-kapitány szobája előtt megállt s szemléstülve várta, míg bebocsátják.

A rendőrök rákiáltottak:

— Hát élsz még Zsuzsi?

A magas barna leány visszanevetett reájuk.

pótlást nyújt. Beszéde a jelenlevőkre nagyon kedvező benyomást tett.

Majd Uray Imre képviselő vette át a szót, ki szintén zajos tetszés között beszélt. Utána Orbán Balázs báró szónokolt nagy figyelem között s valóban megható volt a pillanat, midőn mint a párt veteránja, buzdító szavak közt — az ifju képviselőt a függetlenségi eszmék lovagjává avatta fel.

Délután a Finger vendéglőjében bankett volt, melyen több helybeli és vidéki választók vettek részt s melyen több előkelő vendég sorában ott láttuk a képviselőn kívül báró Györfly Lajost és Pált, Kerekes József kir. tanácsos, tanfelügyelőt, ifj. Teleky László grófot, Dobay Antal orsz. gyűlési képviselőt, Domby Károly m. árvaszéki elnököt, Unger Gusztáv és Somogyi Jenő urakat, stbbi.

Ebéd alatt a második fogásnál Vályi Árpád orszgy. képviselő felemelkedvén, Ő Felségeért, a magyar királyért mondott felköszöntőt, melyet a jelenlevők felállva hallgattak végig.

Nagy László Kossuth Lajosért mondott nagyhatalású pohárköszöntőt. Viski Pál zoványi ev. ref. lelkész a megválasztott képviselőt Vályit élteté.

Báró Györfly Lajos Wesselenyi Miklós báróért, Szilágyvármegye főispánjáért mondott lelkes felköszöntőt, ki oly híven betartja programjának azt a részét, melyben kijelenté, hogy pártokat nem támogat, mert az ő személye a pártok felett áll. Zugó éljen és taps volt rá a felelet. Vályi Árpád Nagy Lászlót, Vincze Ödön b. Györfly Lajost, ugyancsak ő Veress Lajost, mint a függetlenségi párt elnökét, majd a zilahi vendégeket, Ungert, Somogyit és Kerekes Józsefet, — ki telivér „mameluk” létté is jelen volt, — majd b. Györfly Lajos a jelenlévő 48—49-iki honvédeket Domby Károlyt és Gáll Istvánt, ennek kapcsán Bölöni Sándor Szalgháry Józsefet; Vályi Árpád pedig választóit élteté lelkes beszédben.

Domby Károly nagy hatással szülőföldjének választó polgaraiért üritett poharat; Somogyi Jenő pedig Sz.-Somlyó városi közönségeért; Vincze Ödön Bölöni Sándort, mint „kuruc huszárt” élteté, ki ismét a végrehajtó bizottságra emelt poharat s felköszönté Veress Lajost, ki a Magurában talált régi kincsnél egy sokkal értékesebb új kincset fedezett fel a Vályi Árpád képviselő személyében, midőn őt jelöltül ajánlotta s mint ügyvéd ama érdekes jogi kérdést vetette fel, hogy kié hát ez a felfedezett új kincs. érdeme, azé-e, a ki felfedezte, a kerületé-e, a mely megválasztotta, vagy az országé, melynek függetlenségeért a párt zászlója alatt győzelmes küzdelemre indult? Mire Vincze Ödön kedélyes polemikába bocsátkozott szólóval, azt fejtegetve, hogy a mi kincs, az új nem lehet s így bár elismeri, hogy a megválasztott képviselő egy valódi kincs, de mivel kincs új nem lehet, hanem régi. A kincs, melyet képvisel, sok százados eredetű, mely elődeitől örökséggé szállt reá: ez a függetlenség eszméje, a szabadság és hazaszeretet, mely mind megannyi becses régi kincs s a fiatal képviselőben csak új foglalatot nyert.

Bideskuthy György Tamko Bertalan helyettes elnököt; Nagy László ismét egy „párton kívüli tősztan” Kerekes tanfelügyelőt, Dobay Antal Nagy

De arcán valami szelidebb vonás volt s mintha szegyenkeznék, elpirult.

A cseléd-kapitány is összecsapta a kezét, mikor Zsuzsi belépett:

— Hát te javíthatatlan, már megint behoztak?

Szeliden felelt Zsuzsi.

— Nem hoztak tekintetes ur, hanem jöttem magamtól.

A kapitány ezen még nagyobbat bámult.

— Nem hoztak? Na ez alig hihető. Hát mit akarsz, ha nem hoztak?

Zsuzsi himelt-hámolt, majd közelebb lépett s könyörgő hangon szolt:

— Tessék adni egy cselédkönyvet!

A kapitány felkiáltott:

— Neked? Te? Dolgozni akarsz? Nem adok, hiszen a könyvvel is csak csálni akarsz.

A leány összetette a kezét és könyörgött:

— Tekintetes ur, megjavultam, adjon könyvet, dolgozni akarok.

A kapitány érdeklődni kezdett. Szelidebben szolt a leányhoz.

— Hát mi okozta ezt a bámulatos megtérést Zsuzsi?

A leány lehajolt s köny szaladt végig az arcán.

— Nem lehet, nem szabad többet bezáratni magam, bizony nem... muszáj megjavulni, muszáj tekintetes ur...

— Miért muszáj? Mi történt veled?

Zsuzsi nagy szürke smeiben mintha nevettek volna a fényes könycsepek s reszketett a hangja:

— Kis fiam született...

Békefi Antal.

László vál. elnököt köszöntötte fel. Nagy éljenést és lelkes tapsokat aratott Kerekes tanfelügyelő pohárköszöntője, ki a képviselő nejét Teleky Blanka grófnőt, mint nagy műveltségű és hazafias szellemű feleséget éltet.

Nagy László egy igen érdekes történeti esemény elbeszélése kapcsán Irányi Dánielt, a függetlenségi párt elnökét éltet. Gámenczy Lukács, Orbán, Hoiló és Uray köztünk jelen volt képviselőkért üritett poharat; Bölöni Sándor pedig Teleki László grófot köszöntötte fel. Tamko Bertalan a sz.-somlyói kerület választóiért, Vincze Ödön Ruszka Istvánért és a városi ipartestületért, Csák Aladár pedig Vályi híveiért mondtak még lelkes felköszöntőket.

Ebéd alatt felolvastattott Irányi Dániel sürgönye, ki a kerület hazafias magatartásáért mond köszönetet s élteti a képviselőt. Majd az Ugron Gábor távirata, ki az újonnan megválasztott képviselőt a pártszervezésére Nagybányára hívta meg. Kiss Albert országgy. képviselő Debreczenből sürgönyözött az ottani elvtársak üdvözléseit tolmácsolva. Isaák és Kiss pedig a Szatmáron tartott egyházmegyei gyűlés színhelyéről táviratozták meg az ott jelenlévők örömnilvánítását.

Az ebéd folyamán Nagy László ev. ref. esperes lelkes szavakban köszöntvén fel Vályi Jánost a képviselő atyját, Virág Lajos v. főjegyző indítványára erről a következő távirat küldetett az „öröm apának“:

„Vályi Árpád egyhangú lelkesedéssel képviselővé választása alkalmából tartott közebéden Nagyságodért a jeles fiúnak jeles atyjáért a törhetlen hazafinak törhetlen uttörőjeért, a ref. status vezérfiart poharat emelve kívánjuk, hogy Nagyságod sokáig éljen. A párt nevében: Nagy László.“

Este igen népes fáklyásmenet kereste fel a fiatal képviselőt lakásán, hol Gámenczy Lukács választópolgár tolmácsolta polgártársai nevében a képviselő iránt érzett ragaszkodást és szeretetet, mire Vályi Árpád válaszolva megköszönte a nem várt kitüntetést — s választóitól a „közeli vizsontlátás“ig szép beszédben vett búcsút.

A színház helyiségében rögtönzött táncmulatság zárta be a diadal napot, a képviselő tiszteletére, a mely igen kedélyesen folyt le.

Különfélek.

*** Személyi hírek.** Orbán Balázs báró és Uray Imre a választás alkalmával köztünk időzött országgyűlési képviselők a választás napján a déli vonattal Budapestre utaztak. Wesselényi Miklós báró Szilágyvármegye alispánja, Álgya Miklós főispáni titkár, Szikszay Lajos Szilágyvármegye alispánja és Moni Gyula m. főügyész kíséretében a mükincs lelet megtekintésére f. hó 25-én városunkba érkezett s még az nap visszautaztak Zilahra. Pulszky Ferenc az országos muzeum igazgatója és az országos könyvtárak őre, Geneszy Sándor polgármesterrel tegnap a déli vonattal Budapestre utaztak s a Magurában talált mükincs leletet a fővárosba szállították. Vályi Árpád, a sz.-somlyói választó kerület országgyűlési képviselője tegnap ifj. Teleky László gróffal együtt Görcsönbe utazott főispán ur ő maga látogatására.

*** A közbejött képviselő választás lefolyásának** s a talált mükincseknek Pulszky Ferenc kitűnő tudósunk utasítása folytán készült leírását találják olvasóink lapunk mai számában. Ez az oka annak, hogy lapunk a szokott időnél később jelenhetett meg, miért olvasóink elnézését kérjük.

*** Az ideai sorozás** — mely az új védtörvény keresztülviteléig elhalasztatott — f. é. május hó 19-én fog városunkban megtartatni. Mire az érdekeltek figyelmét felhívjuk.

*** Hymen.** Békefy Antal a „Szegedi Napló“belmunkatársa, jeles vidéki író oltárhoz vezette Kükmezey Vilmát, az ottani szintársulat előrangú művésznőjét. A jeles fiatal író tollából lapunk mai számában is érdekes tárcaközleményt hozunk.

*** Pótlóvázás.** A „Szilágy-Somlyó“ folyó évi 16-ik számában a m. kir. 5. honvéd huszárezred pótlóvat vásárló bizottsága által közzé tett hirdetményre vonatkozólag tisztelettel kérem: méltóztassék becses lapjában kiigazításként közölni, hogy a zsidói nagyvásár a közbeeső vasárnap miatt nem 4-en és 5-én, hanem 5-én és 6-án lesz s így a lóvásárlás az ezred részére 5-én fog megtartatni. Szilágyi Ferencz, körjegyző.

*** Mükincs lelet.** Még élénk emlékünken lehet a hetvenes években Sz.-Nagyfaluban talált aranypénzek lelete, melyek kézen-közön nagyobb részt „elkallódtak“ s melyekből csak alig 20—30 darabot sikerült a később felbredt hatóságnak kézhez keríteni. Ezt is egy nap-számos fedezte fel annak idején, valami roskatag ház

kertjében s egy rossz tarisnyában a szarufák közé rejtette el. Ennél azonban sokkal nagyobb szenzatiót kelthet országszerte az a lelet, melyre ünnep szombatján bukkant két napszámos a magurai ugynevezett csörgő utcában, a r. kath. temető térszomszédságában. A telek, melyen az érdekes s a tudományra nézve is oly annyira fontos felfedezés történt a telekkönyvben Telezsky Jozefin neve alatt áll. E teleket Papp Iván kelmefestő vette meg, de mint hírlík a vásárlási feltételeknek nem tett eleget. A telek ezen kívül taksás telek is és mint ilyen a város is formálhat némi jogot a lelethez. Érdekes perre lehet hát kilátás a régi tulajdonos, a város és vásárlási feltételeknek eleget nem tett jelenlegi tulajdonos között, ki különben a megtalálók között is szerepelvén, ezek törvényes jutalékában is részes lehetne, mert a telektulajdonost és megtalálót a törvény értelmében a lelet értékének egy-egy harmada illeti. Ezen kívül pedig többen is formálnak különböző címek alatt jogot a talált kincsekhez. A lelet rövid története az, hogy Papp Iván kelmefestő f. hó 20-án telke felső részén, a domb oldalán gazdasági célból ásott. Az ásást Oltyán Tógyer Kovács Mihály és a telek jelenlegi tulajdonosa Papp Iván közösen végezték s alig egy lábnyira a föld alatt találták a mükincseket, — melyeknek lapunk egy külön cikkében részletes leírását és ismertetését nyújtjuk. A talált kincseket, Oltyán Tógyer a Kovács Mihály „surába“ rakta s a közeli pataokban homokkal megsurolgatták s ekkor nem is sejtve a kincsek értékét, a szó teljes értelmében azt sem tudták mit tegyenek vele. Végre Récsi István helybeli volt járásbíróági hivatalnokhoz mentek be tanácsot kérni, ki a hatósághoz utasította őket, majd egy helybeli földbirtokos házához vitték őrizet végett. Ünnep másodnapján aztán Papp Iván bejelentette a városi kapitánysághoz az esetet, majd Geneszy Sándor polgármesternél is panasz tétetett, ki nyomban megejtette a vizsgálatot s ennek rendjén a talált leletről s annak körülményeiről jegyzőkönyvek vétettek fel. A polgármester távirati felkérésére Pulszky Ferenc kitűnő tudósunk s az országos muzeum igazgatója körükbe érkezvén, utasítása és támogatása mellett a becses lelet leltárba vétetett és ennek megtörténte után a mükincsek a városi tanácssteremben közszemlére ki lettek téve óriási népvándorlást idézve elő. A kitűnő tudós ünnep másodnapján a színház termében nagy közönség jelenlétében érdekes szabad előadást tartott a népvándorlási mükincsekről s több leletről megemlékezve, rövid vonásokban beszélt a sz.-somlyói leletről is. A mükincseket a tegnap déli vasattal Pulszky Ferenc és Geneszy Sándor polgármester Budapestre szállították. Érdekes körülmény az is, hogy a kincsek hatósági őrizet alá vétele után a polgármester a helyszínen ásatást kísérelt meg s ez alkalommal még két darab értékes lelet birtokába jutottak. Semmi esetre sem volna felesleges és haszontalan munka, ha az ásatást e helyen az állam támogatása mellett tovább folytatnák.

*** Felhívás.** A kolozsvári járásbíróság a „Rendőri Közlöny“-ben Sas János szilágy-somlyói szül. 27 éves, ev. ref. nőtlen kávéfőző, ki 1888. év végén vagy 1889. év elején Kolozsvárról állítólag Budapestre távozott, de ott sem találtatott fel, felszólítja, hogy a tőle bűnjelként lefoglalt egy bőr erszény, egy ezüst lánc, egy zálogjegy és 60 kr készpénzből álló ingóságai átvétele végett 30 nap alatt jelentkezzék, különben azok a tárgyak elárvereztetnek s a befolyt vételár a törvény által megjelölt célra fordítatik.

*** Gyászír.** F. hó 25-én tették örök nyugalomra Finger Lajos polgártársunk nejét, szül. Nedeczky Katinkát. A mindenki által becsült és szeretett nő, gondos családanya gyors elhalálózása a legőszintébb részvéttel támasztotta társadalmunk minden rétegében. A temetés ünnep másodnapján a szülei háztól történt. A gyászbeszédet Nagy László esperes tartotta könyekig meghatva a jelenlevőket. A sirhantnál Csák Aladár segédlelkész mondott igen szép imát. A kiadott gyászlap a következő: „Már özvegy Finger Lajos mint férj, a maga és gyermekei Mariska és Lajos, — id. Nedeczky János és neje Hermanovszki Zsuzsanna mint szülők, — ifj. Nedeczky János, Béla és Géza, mint testvérek, — özv. Finger Kristófné mint anyós, — Finger József mint sógor: több rokonok és jó barátok nevében is a fájó szív legsajgóbb érzelmével jelenti, hogy szeretett neje, — a gyermekein csüggő édesanya, — a szülei iránt legbensőbb ragaszkodással érző gyermek, — testvéreit önzetlen szeretettel átkaroló testvér, — anyósának gyöngéd érzelmekkel ápoló menyje, jó sógornő és gyöngéd rokon: Finger Lajosné, szül. Nedeczky Katinka, életének 29-ik, boldog házasságának 10-ik évében hosszas szenvedés után f. hó 20-án délután 1 órakor jobblétre szenderült. — Elköltözött egy bölcs asszony, a ki építette maga házat — temető-sírkertbe költözik, a ki koronája volt az ő férjének, — megszűnt dobogni az édes anyának szíve, a ki mint hervadó rózsabokor szívének gyökerén rágódó féreg által kipusztulva az élet viharának itt hagyta drága virágait. Élete a

legszebb és legbensőbb családi körből mindnyájunknak szelid fényű világolt, mert, egész lényje a szeretetben olvadt fel s szeretettel fordult feléje mind az, ki őt ismeré. Az elszállt lélek mennybe szállt s hamvadó porai f. hó 22-én délután 3 órakor az ev. ref. egyház szertartása szerint tartandó rövid ima után adatnak vissza az anyaföldnek, a mely végtiszűszégre az elhunytak kedvesei s jó barátai a megdöbbentő fájdalom érzésével hivatnak meg. — Áldott legyen az ő emléke és legyen könnyű a föld hamvai felett! Szilágy-Somlyó, 1889. ápril 20.“

*** Esküvő.** A kedves és szép család a br. Bánffy Zoltán nagyfalusi birtokának tisztartója — Nagy Ferenc családja, mely a vidéken köztisztvisletben és szertetben áll gyönyörű és megható ünnepet ült Husvét másodnapján. Dr. Böckel Béla nagyfalusi orvos esküdött örök hűséget Nagy Irmának, a család első szülöttének. Az esketést főt. Trusza Lajos sz.-somlyói r. cath. esperes-plébános végezte. Megjelentek e szép családi ünnepélyen a család távol lakó rokonai és a vidék nevezetességei, kik mint szerető barátok és jó ismerősök örömmel osztoztak a család boldogságában. A vacsorán a szívnék meleg érzelmei az ajkakon törtek elő, midőn egymást erő toasztok sora következett. Így üritette poharát Nagy László sz.-somlyói ev. ref. esperes, mint az öreg apának ifjúkori nevelője s a családnak eleitől kezdve jó barátja az ifjú párért; Trusza Lajos a menyasszony szülőiért; újra Nagy László a vőlegény szülőiért; Surányi Gyula nagyfalusi lelkész a ház virágáért a kedves leányokért. Majd felolvastattott a Nagy Dezső távolból írt alkalmi költeménye, melyben a menyasszony gyermekeire emlékezett vissza; — felolvastattak a nagyszámú üdvözlő sürgönyök; Trusza Lajos éltette ezután a vőlegénynek beteg fekvő édes anyját, — Nagy László az örömapának bátyját Nagy Andort, — Csák Aladár sz.-somlyói ref. káplán a díszes nyoszolyó leányi koszorút, — végre Nagy László a krasznai és sz.-somlyói szolgabíró, mint násznagyokat. A mulatság táncra fordult azután, s kivilágos kiviradtig tartott a legjobb kedéllyel. Az Isten áldása legyen az ily szép családi életen! Az Isten áldása legyen minden ily igaz szeretetből kötött házassági szent frigyen!

*** Halálozás.** Ünnep első napján temették vidékünk egyik legtekintélyesebb földbirtokosát, Veress József 1848—49-iki honvédtisztet. A közbeesülésben álló, tevékeny életű férfiú elhalálózása a legőszintébb részvéttel kelté meggyeserte. Temetésén városunkból, Zilahról és a megyéből több tisztelője vett részt. A gyászolók sorában ott volt Vályi Árpád képviselőjelöltünk és gróf Teleky László is, a képviselőjelölt sógora. A család a következő gyászjelentést adta ki: „Már özvegy Veress Józsefné, szül. Vályi Johanna, — ugy gyermekei Veress Ilona és férje Faragó Sándor, ezek gyermekei Sándor, József és Endre, Veress Miklós, Mariska, Anna és József; unokája Otlik Irén; az elhunytak testvérei: Veress Juszina és férje Récsi Lajos, ezek gyermekei: Miklós, Berta, Endre és Lajos; Veress Lajos és neje Ajtai Karolina, ezek gyermekei: Sándor, Erzsi, Ferenc, Lajos, Berta, István és Laci; elhalt testvéreinek gyermeke Bölöni Sándor, neje és gyermekeik, — a maguk, számos rokonok, jó barátok és ismerősök nevében fájdalomtelt szívvel tudatják, hogy Veress József az 1848-iki 3-ik honvédszászlóalj tiszti karának egyik hőse, Szilágyvármegye bizottsági tagja, a fáradhatatlan szorgalmu munkás gazda, szerető családfő, testvér, sógor, önfeláldozó magyar hazafi, önzetlen jóbarát, folyó 1889. évi április hó 19-ik napján, délután 1 órakor, életének 63. boldog házasságának 34-ik évében, 6 havi szenvedés után meghalt. Az elhunytak hült tetemei folyó hó 21-én — husvét vasárnapján — délután 4 órakor az ev. ref. egyház szertartása szerint az ippí köztemetőbe fognak örök nyugalomra helyeztetni. Nyugodjanak békében hazájáért, családjáért folytatott hosszas küzdelemben akadályt soha nem ismerő, erőyes lelktől megfosztott földi részei. Ipp, 1889. ápril 19-én“

*** Nyilvános köszönet.** A krasznai állami iskola könyvtára javára rendezett előadás bevétele 43 frt 10 kr, kiadás 10 frt 51 kr, tiszta jövedelem 32 frt 59 kr. Felülfizetések: gyűlt 10 frt 95 kr. Felülfizettek: Laitner Zsigmond 20 kr, br. Györfly Pál 1 frt 60 kr, Vavrek Jánosné 60 kr, Stefanovits Tivadar 20 kr, Tarcády Mihályné 50 kr, Simay Lukács 60 kr, Kövezdy Árpád 10 kr, özv. Beteg Gergelyné 40 kr, Simay Miklós 60 kr, Belle Gyula 40 kr, Gáll Lajos 80 kr, Vizi Ferencné 60 kr, Tolokán Miklós 60 kr, Glück Izidor 20 kr, Nagy Béla 30 kr, Tolokán Dezső 10 kr, Nedeczky Mihály 20 kr, Tarcády Pál 20 kr, Lengyel István 20 kr, Ciben Rezső 60 kr, Molnár Pál 20 kr, Nagy Bertalan 10 kr, Fejér János 10 kr, Lázár Gézané 20 kr, Ajtai N. 20 kr, Papp Mihályné 25 kr. Leghálásabb köszönetemet kell kifejeznem azon érdeklődésért, melylyel e szerény kis előadás iránt viseltettek. Valóban, midőn láttam a nagyszámú hallgatóságot, az jutott eszembe, hogy mégsem volt egészen igaz az annak ki azt mondotta, hogy: „Quem dii odere, praeceptorem facere.“ Krasznán, 1889. ápril hó 16-án Zoványi Lajos, ig. tanító.

*** Köszönet nyilvánítás.** B. e. nőmelhunytá alkalmából fájdalmas kötelességemnek ismerem mindazoknak, kik gyászoló házamat látogatásukkal megtisztelték s részvétünknek kifejezést adtak, legmélyebb köszönetemet nyilvánítanl. Sz.-Somlyó, 1889. ápr. 23. Finger Lajos.

*** A karlsbadi pezsgő porról.** Egy budapesti orvosi szaklapban a következő megfigyelésre méltó sorokat olvassuk a Lippmann D. R. karlsbadi gyógyszerész által készített karlsbadi pezsgő porról: Lippmann karlsbadi pezsgő-pora, mely a helyszínen készíttetik és mint az ottani gyógymódot előmozdító és utókorára alkalmas szer használtatik, rövid idő óta átadott a nagy for-

galomnak és azóta Magyarországon is nagy elterjedést nyert. Az orvosok kellően méltányolják azt a jó gondolatot: hogy a világhírű karlsbadi fürdő productumai egy polvis aerodhorus (pezsgő por) alakjában állítanak elő, a közönség pedig szívesen veszi ezeket a porokat, először is kellemes ízük miatt és azért, mert csakhamar meggyőződik üdítő és kitűnő hatásukról. Az említett präparátum mindenek előtt egy kellemes hasajtó szer, mely a gyomrot és beleket nem igazítja és mely acut és chronicus gyomorkatarrhusoknál, szintugy ideges dyspepsiánál indicálva van. Miután alkalicus sőt tartalma az epe kiválasztást szaporítja, a belek működését elősegíti és azoknak szenvedőleges hypermiáit csökkenti, ennek következtében alkalmas májbajoknál, chronicus bélhurutoknál, makacs obstipaitióknál és az abdominalis Plethoránál (altesti elrekedés). Az alkalikus-savas ásványvizekhez hasonlóan diuretikus hatása van, minek következtében bizonyos vesebajoknál és a húgysavas Diathesenál előnyösen alkalmaztatik. Szíveséget véltünk tenni a szenvedőknek e sorok közlésével. Megjegyezzük még, hogy a karlsbadi pezsgő porok tudunkkal adagonként 20 krért, 3 adagonként 60 krért és 12 adagonként esomagolva 2 ft használati utasítással együtt majd minden nagyobb gyógytárban, Bpsten Török Józsefnél és Karlsbadban Lippmann gyógy-szerésznél kaphatók.

Irodalom.

— Abonyi Lajosnak, a legnépesebb magyar írónak egy újabb kötete jelent meg az Egyetemes Regénytárban, a budapesti Singer és Wolfner cég e derék vállalatában. A Regénytár olvasói régóta ismerik már Abonyit a Magduska örökségéről, e bájosan idilli és megkapóan drámai népies regényről, mely mint népszínmű a színpadon is dicsőségesen futotta meg pályáját. Abonyi legújabb kötetének „A pénzes molnár románc” a címe, s szintén a falusi élet képeit és drámai összeütközéseit tárja elénk. Nem regény nyel, hanem beszély nyelvén dolgozunk, megfosztanak érdekességétől a cselekményt, ha részleteibe bocsátkoznánk. Csak azt mondhatjuk el tehát róla, hogy Abonyi tolla és költői egyénisége itt is a régi. Ugyane kötetben a szerzőnek egy másik elbeszélése is van: „Az ideálról” című, melynek különösen elbeszélői formája érdekes. Két nő könnyes párbeszéde folyamán fejlődik ki a regényes történet, a nélkül, hogy az olvasó észre is venné Abonyinak itt egy újabb, érdekes oldalával ismerkedünk meg: a szalonias csevegéssel, melyet ép oly mestertien tud fűzni, mint a nép egyszerű fiainak és leányainak szívhez szóló beszélgetéseit. A novella együtt teszi az Egyetemes Regénytár negyedik évfolyamának 12-ik kötetét. Az évfolyamnak ez már negyedik eredeti kötete, a mult évfolyam pedig nem kevesebb, mint nyolc kötetet hozott csupa eredeti írótól. Az Egyetemes Regénytár kiadói, mint ebből is látszik, nemcsak világirodalom széles termékeit ültették át, hanem szerető gondnal ápolják és kedveltetik nemzeti irodalmunkat is. Abonyi kötetének ára, esinos piros vászonba kötve 50 kr.

* A legjobbnak. Az „Ellenzék” öt darab arany pályadíjat tűz ki ezennel a viszonylag legjobb tárcacikkre Feltételek: 1. A pályamunkák — zárt névaláírással f. évi június 1-sőjére küldendők be az „Ellenzék” szerkesztőségéhez. Az ezen határidőn túl érkező művek kizáratnak a pályázathól. 2. A pályamű terjedelme az Ellenzék öt tárcahasábjánál kevesebb és hét tárcahasábjánál több nem lehet. 3. A pályaműveket az Ellenzék által felkért három illetékes egyén bírálja meg, kik szavazattöbbséggel döntenek a pályanyertes mű fölött. 4. A pályanyertes mű az Ellenzék pünkösdi számában fog megjelenni. 5. A tárcacikk tárgya lehet ismertetés, bírálat, elmélkedés, rajz, csevegés, visszaemlékezés — szóval a novelettek és beszélyek kivételével minden, a minek ezen irodalmi fajban jogosultsága van. 6. Azon művek, melyek a bírálók által dícséretben részesülnek, igényt tarthatnak a közlésre és szokott díjazásra. Kolozsvárt, 1889. ápril 20-án. Az „Ellenzék” szerkesztősége.

— Jókai Mór legújabb regénye: „A lélekidomár” szintén abban a füzetes vállalatban jelenik meg, melyet Révai testvérek „Jókai Mór újabb regényei” cím alatt ez előtt két évvel megindítottak és melyből eddigelé már 88 füzet jelent. A lélekidomárnak 10. és 11. füzete mit e kitűnő regényből most legutóbb kaptunk és önkéntlenül is a boríték lapra nyomtatott ismertetés kivonatát kell idéznünk, mely leghivebben tükrözi vissza magát a regény tartalmát is. „Hatalmas eszmék gyönyörű gondolatok, felruházva a legszebb íkességgel mit egy a muzsáktól meg áldott toll teremthet. Gyönyörű olvasmány, mely tovaragad minket mind az ár, de oly remek tájakra visz benünket, hogy nem bírnunk azoktól meg válni. Kimagasló alkotása annak a magasröptű képzeletnek, mely legkisebb vonásban is fényes képet nyújt, — bámulatos egész melynek részecskéi gyöngyök kápráztatva fényükkel, de azért nem gyorsan muló hatást teremtvé.”... Szóól-szóra igaz, olvasson el bárki is a most előttünk fekvő két füzetből husz sort és saját nézetének fogja a fentirtakat elismerni. Hogy a kiadók mellett is szóljunk valamit, hát újra csak a borítékról nyomtatja le a következő sorokat, ha mindjárt nem ugyanazon értelemben is. Jókai legújabb regényeinek füzetes kiadását életrevaló gondolatnak kell tartanunk, nem azért, mintha minden magyarul olvasó ember ki könyvekre ki költhet azt kötetekben is meg nem szerezne, — de főleg azért, mert ez által Révai testvérek ódot nyújtnak a legszegényebb embernek is a mű megszerzésére és megszüntetik a panaszt, hogy magyar könyvet nem lehet venni, mert nem bir megfizetni. A kiadóhivatal, mely szívesen küldi meg a füzeteket 20 krjával egyenkint is, Bndapesten, IV. Váci-utca 1. sz. a. létezik.

Szerkesztői üzenetek.

P o l l u x, Bpest. A husvétii apróság sajnálatunkra későn érkezett. Így csak a jövő évben adhatjuk. Kérjük az ilyen közleményeket lehető rövidre szabni, hogy egy tárcánál többet ne foglaljon el. Ezt szeretjük leginkább szépirodalmi közleményeinknél. A megemlékezésért köszönet!

K r a s z n a i. Köszönet Közlebbi számunkban megkezdjük, mert a sorozás küszöbön áll.

A v á n d o r p a n a s z a. Nem közölhető. De iparos embertől már az is szép, hogy correct, esinos írással és helyes felfogással van megírva. Költemény írásához azonban a költészet szabályainak ismerete és e mellett még hivatás is szükséges.

„Gyalulatlán káposzta.” (Vig beszély.) Nem csak gyalulatlán ez lelkem, hanem töltetlen is; e mellett a mi aulag van rajta — nagyon avas ízű; az egész pedig teljesen élvezhetetlen. Megfektüdné a mi gyomrunkat!

B. J. Kolozsvár. Köszönet! Bizony ez is elkésett; de mivel nem szorosan alkalmi, jövő számban adjuk.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Nagy László.

Társ-szerkesztők:

Csák Alajos és Hulimka Sándor.

Hirdetések.

708—1889. tjkv. sz.

Árverési hirdetmény.

A kir. kincstárnak Barnuc Gyurka ismert örökös Ruzs Ilse s Márkus Flórián ügyvoadnok által képviselt ismeretlen örökösei ellen végrehajtás ügyében a bírói árverés 30 ft 11 és fél kr, adóhátralék ennek a kielégítéséig járó 6° kamatai 1 ft 50 kr. adóbehajtási illeték 3 ft 60 kr. végrehajtási 4 ft árverés-kéresi és a további költségek erejéig ezennel elrendeltetvén határidejül **1889. évi május hó 9-én** délelőtt 9 órai megkezdéssel a zilahi kir. törvényszék területén fekvő Sz. Szécs községi házához kitézetik az árverési feltételek pedig a következőkben állapittatnak meg.

I. Elárvereltetnek szükség esetére a kikiáltási áron alól is végrehajtást szenvedő Barnuc Gyurka néven álló s a sz.-szécsi 30 sz. tjkvben A. I. 1—12 r. sz. a. lefoglalt 33, 317, 372, 438, 803, 815, 1005, 1010, 1115, 1150, 1230, 1571. hrsz. beltelek és külső szántó kaszáló és szőlőből álló ingatlanság 747 ft kikiáltási árban.

II. Árverelni szándékozik (kivétel nélkül) tartoznak a kikiáltási ár tizszáztólját készpénzben, vagy oवादékképes értékpapirban a bírósági kiküldött kezéhez bánatpénzül előre letenni, avagy az annak előzetes letétbe helyezéséről nyert elismervényt átadni.

III. Legtöbbet ígérő köteles a vételár felét a leütéstől egy, másik felét, melybe a bánatpénz is beszámítandó, újabb egy hónap alatt, mindenkor 6° kamattal a sz.-somlyói kir. adó, mint letéthivatalnál a letétkezelési szabályrendelet szerinti eljárással befizetni

A többi árverési feltételek ezen bíróság telekhivatalábnál és a sz.-szécsi községi előljároságnál a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Kir. járásbíró, mint tkvi hatóság. Sz.-Somlyón, 1889. február 20-án.

MILE MIHALY,
kir. járásbíró.

1—1

273—1889. telekkvi sz.

Árverési hirdetmény.

A kir. kincstárnak Colás Gávila elleni vérehajtási ügyében a bírói árverés 113 ft 49 és fél kr. tőke, ennek a kielégítéséig járó 6° kamatai 5 ft 65 kr. perbeli 3 ft 50 kr. végrehajtási 4 ft 50 kr. árverés-kéresi és a további költségek erejéig ezennel elrendeltetvén határidőül **1889. évi május hó 3-án** délelőtt 9 órai megkezdéssel a zilahi kir. törvényszék területén fekvő A.-Bán községi házához kitézetik; az árverési feltételek pedig a következőkben állapittatnak meg:

I. Elárvereltetnek szükség esetére a kikiáltási áron alól is végrehajtást szenvedő Colás Gavrilának az a.-bái 29 sztkvben A. I. 19—26 r. sz. a. foglalt 31/c. 75/a. 918/a. 978/b. 893/b. 1097/a. 1354 a. és 1405/e. hrsz. házas beltelekből szántó s kaszálóból álló ingatlanai 434 ft kikiáltási árban.

II Árverelni szándékozik (kivétel nélkül) tartoznak a kikiáltási ár tizszáztólját készpénzben vagy óvadékképes értékpapirban a bírósági kiküldött kezéhez bánatpénzül előre letenni; avagy az annak előzetes letétbe helyezéséről nyert elismervényt átadni.

III. Legtöbbet ígérő köteles a vételár felét a leütéstől egy, másik felét melybe a bánatpénz is beszámítandó, újabb 1 hónap alatt, mindenkor 6° kamattal a sz.-somlyói kir. adó mint letéthivatalnál az újabb letétkezelési szabályrendelet szerinti eljárással befizetni.

A többi árverési feltételek ezen bíróság telekhivatalában és az alsó-báni községi előljároságnál a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Kir. járásbíró, mint tkvi hatóság. Sz.-Somlyón, 1889. február 15 én.

MILE MIHALY,
kir. járásbíró.

1—1

MOSDÓ-SZAPPAN.

Epe-szappan.

A mindennapi tapasztalás bizonyítja, hogy a toilette cikkek külföldi gyártmányai behozatala által, hazánkban tömördek pénz vándorol ki; ezen cikkek egyike a mosdó szappan, melyek valamint más illatszerek is reklamok által oly szépítő s esoda hatásuaknak vannak feldicsérve, hogy a nagy közönség nagyobb része (a szakértők előtt a mesék országába tartozó) ezen magaslatú dicséreteket készpénzül tekintve, az e nemű hazai készítmények melőzésével, kizárólag azokat rendeli s használja.

Ezen visszás helyzet megszüntetése késztetett, hogy kísérletek után oly valamit állítsak elő, mely a külföldi e nemű gyártmányokkal a versenyt nemcsak kiállja, de alkatrészeit s jóságát tekintve, felül is mulja s zo évi gyakorlat s tapasztalataim alapján sikerült oly **mosdó szappant** előállitanom, mely menten minden maróhatásu szerektől, egy a nagy közönség, mint főkép a művelt körök toilette asztalán méltó helyet foglaland.

Ezen általam készített epe szappan ártatlan hatása — csupán a bőr puhítására s üdeségére szolgáló szerekből van összeállitva s használata után állításomról mindenki meggyőződést szerezvén, jósága igazolva leend. **Ára egy darabnak 40 kr.**

Továbbá ajánlom a rövid idő alatt közkedveltséget nyert **törpe fényő** **útszert**, szoba levegő kellemes illatúvá tételére. **Egy üveg ára 50 kr.**

Kapható a készítő D u i k a E l e k gyógyszerésznél T a s n á d o n.

3—3 Szilágy-Somlyón **Láng Mór** kereskedő urnál.

Van szerencsénk a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy a **legelső és legnagyobb kőbányákkal közvetlen összeköttetéseinknél fogva**, azon kellemes helyzetben vagyunk, hogy bármely ilyenmü fővárosi üzlettel **versenyezve, a legjobb minőségű, tiszta és hibátlan**

Márvány, Gránit és Syenit kövekből

SIREMLÉKEKET

minden nagyságban, a legújabb és legszebb alakokban igen nagy választékban, folyton készletben tartunk és a **legolcsóbb árakon** számítjuk.

Siremlékek felállítását ugy helyben mint vidéken **saját felelőségünkre** eszközöljük és így vevőinket a **gyakran előforduló károktól megóvjuk**.

Mindenmü **építkezési kőfaragó munkákat**, márvány vagy terméskövekből, ugy-szintén **öntött vagy vert-vasrácsolatokat** a legjutányosabb árakért készítünk.

Mint eddig, ugy ezután is **solid és tartós munkák** készítését fő feladatunknak tekintjük.

A nagyérdemü közönség becses bizalmát továbbra is kérve,

teljes tisztelettel:

Veiszlovits Adolf és fia,
Nagyvárad, Olaszi, főutca.

Mintákat és árjegyzéket bérmentve küldünk.

2—12